

IJSSELSTEINSE COMMISSIE IN NOTA:

'Welzijnsbeleid gezamenlijk project'

(Van onze correspondenten)

IJSSELSTEIN — Na ruim twee jaar intensieve arbeid heeft de Welzijnscommissie de concept-welzijnsnota voor IJsselstein klaar. Deze nota is in opdracht van het college van b. en w. geschreven door dertien vertegenwoordigers van zowel het particulier initiatief (verenigingen, stichtingen en kerkelijke groeperingen), als de gemeentelijke overheid. In overleg met diverse groepen uit de IJsselsteinse welzijnssector heeft de studietoelichting, die officieel Commissie Urgentiebeoordeling Welzijnsvoorzieningen heet, getracht een inventarisatie te maken van de verschillende behoeften en belangen en een aantal prioriteiten gesteld met het doel voor de toekomst een verantwoord welzijnsbeleid te scheppen.

Het lijvige boekwerk, dat 175 pagina's omvat, is samengesteld door F. Bosma, maatschappelijk werker, T. Groen, RK pastor, H. van den Hoven, tijdelijke administratieve kracht, psychologie, H. Koops, tijdelijke administratieve kracht, sociologie, G. Kortering, opbouwwerker, J. Korteweg, soci-

aal-cultureel werker, H. van der Leest, chef secretarie-afdeling welzijnszaken, A. Meyburg, maatschappelijk werker, A. Mulder, socioloog, H. Oldenhof, ambtenaar afdeling onderwijs, A. van der Stelt, wethouder maatschappelijke zaken, W. Verburg, arts en J. Zimmerman, predikant.

Met alleen het schrijven van de concept-nota is de commissie niet tevreden, omdat men wil dat vanuit het particulier initiatief en de gemeentelijke overheid uitgebreid gediscussieerd wordt over het toekomstige welzijnsbeleid, waarbij de nota een leidraad is. Het ligt in de bedoeling de nota pas als gereed te beschouwen als de eventuele reacties en opmerkingen van particulieren, burgers en gemeente in een bijlage aan de nota zijn toegevoegd. Voor dat doel worden er in september discussie-avonden belegd. In een aantal vervolgartikelen zal het UN in grote lijn de nota weergeven.

ACTUEEL

Dat de commissie twee jaar nodig heeft gehad om de nota te schrijven, wijst zij aan het feit dat welzijn een zeer veel omvattend begrip is en dat alle facetten van welzijn voortdurend in beweging zijn en blijven. Vooral CRM kwam voortdurend met nieuwe ontwikkelingen die de commissie dan weer in moest voegen om steeds actueel te blijven. Ook het inwerken in de materie en het bereiken van overeenstemming over de te

volgen wegen heeft zeer veel tijd gekost.

Daar het de commissie onmogelijk bleek bij het formuleren van een samenhangend welzijnsbeleid de plaatselijke overheid, het particulier initiatief en de bevolking te scheiden, doet zij in de nota aanbevelingen aan alle partijen. Datgene wat wenselijk is vanuit de plaatselijke overheid en vanuit de gemeenschap moet zoveel mogelijk overeenstemmen, vandaar dat er een situatie geschapen moet worden, waarbij alle partijen elkaar zo volledig mogelijk moeten kunnen informeren over wat men wenst, wat men noodzakelijk vindt en wat ondermeer financieel wel of niet mogelijk is.

De commissie denkt daarbij aan een meerjarenplan waarbij de gemeente er het particulier initiatief hun werkplannen zoveel mogelijk op elkaar afstemmen, en waarbij de bevolking ruime inspraakmogelijkheid heeft. „Aan het democratisch functioneren van zowel de lokale overheid als van de welzijnsinstellingen moeten hoge eisen worden gesteld”, meent de commissie. Dit zowel als gevolg van de landelijke ontwikkelingen als van het nog steeds groeiende karakter van IJsselstein.

„WELZIJN”

„Welzijn” ziet de commissie als het zich psychisch, lichamelijk en sociaal welbevinden van mensen. Onder welzijn vallen dan de sociaal-culturele sector, de maatschap-

pelijke dienstverlening, de gezondheidszorg, sport en recreatie. Tot op zekere hoogte valt ook ruimtelijke ordening hier onder, omdat het te maken heeft met bestemmingsplannen, speel- en groenvoorzieningen.

Het kenmerk van een uitvoerbaar, verantwoord beleid noemt de commissie, dat in overleg met de betrokkenen de verschillende, vaak botsende, meningen aan bod komen er, men gezamenlijk een voor alle partijen aanvaardbare weg zoekt. Iedereen, moet de kans hebben een bijdrage te leveren aan het kiezen van doelen en de uitwerking daarvan: plaatselijke democratisering is tegelijk voorwerp en voorwaarde voor een welzijnsbeleid. Aan de plaatselijke overheid is de taak om deze participatie organisatorisch en structureel mogelijk te maken.

De commissie legt daarbij de nadruk op gemeentelijke voorlichting als een voorwaarde voor deelneming van de bevolking: „Zonder begrijpelijke en juiste informatie weten mensen niet waarover en waarom het gaat en kan men niet verwachten dat zij zullen meedelen bij de besluitvorming”, staat in de nota.

INBRENG

Voorts moet de gemeente zorgen voor de inbreng van deskundigheid, voor de financiële middelen, voor het scheppen van ruimte en voor openbaarheid van alle beleidsprocessen. De gemeente kan de meervoudige belangen van de

bevolking echter alleen blijven vertegenwoordigen als burgers en particulier initiatief van elkaars wensen, noden en behoeften op de hoogte zijn en blijven. De commissie vindt dit de verantwoordelijkheid van de bevolking, omdat de mensen het best hun eigen welzijn kunnen beoordelen; de gemeente moet er echter de gelegenheid toe bieden.

De welzijnscommissie wil niet aan de rol van het particulier initiatief tornen, maar deze juist bevorderen, omdat vele mensen door verenigingen en stichtingen en dergelijke de gelegenheid hebben „welzijn te consumeren”. Indien op alle facetten van dit welzijn niet uiterst zorgvuldig wordt samengewerkt, zowel wat structuur betreft als beleid, wordt welzijn een onbetaalbare zaak. De gemeenschap zelf zal in overleg moeten bepalen hoe aan het zich welbevinden de beste vorm gegeven kan worden en daarmee wordt tevens bevorderd dat de mensen mede-verantwoordelijk zijn voor hun eigen woon- en leefomgeving.

STIMULEREN

De plaatselijke overheid mag nooit of te nimmer besluiten afdwingen. De democratisch gekozen voorzieningen moeten voor de mensen voor wie ze zijn bedoeld direct bereikbaar en toegankelijk zijn en zo functioneren dat participatie niet alleen mogelijk blijft,

maar zelfs gestimuleerd wordt. Uiteraard moeten ook nieuwe inzichten te allen tijde in het beleid inpasbaar zijn, terwijl een zeer soepel gebruik van gebouwen voorop moet staan.

Volgens de commissie zal toepassing van deze normen op de in IJsselstein aanwezige voorzieningen veel betekenen voor plaatselijke overheid en particulier initiatief, en het welzijnsbeleid zal eveneens de gevolgen van de toepassing van de nieuwe normen moeten omvatten.

PAAL BOVEN WATER

Het staat voor de commissie als een paal boven water dat lokale overheid, particulier initiatief en bevolking gezamenlijk 't welzijnsplan moeten opstellen, want iedereen „oud en jong, sterk en zwak, rooms en rood, arm en rijk”, heeft het recht voorwerp van een welzijnsbeleid te zijn.

Daarom is het voornaamste doel: „Het scheppen van voorwaarden voor een meer gelijke verdeling van de maatschappelijke goederen, zodanig dat een ieder gelijke kans heeft respectievelijk, gelijke toegang heeft, tot onze maatschappelijke goederen”, vermeldt de nota.

De methode om dit doel te bereiken is een politieke keuze die door de gemeenteraad wordt bepaald en staat dus ter discussie.

RIETJE TEN BERGE.